

[Henry Christensen.]

trejde gruppe af ægteskaber, hvor hustruen i reglen er i hjemmet for at passe børnene. Her får man fordelene af punkt 3 i vort forslag om forhøjelse af børnetilskuddet med 150 kr. uden den moms, som regeringsforslaget lægger på udgifterne til børn. Modsvarende bør efter vor opfattelse betalingen for børnenes anbringelse uden for hjemmet, i vuggestuer og børnehaver, reguleres inden for rammerne heraf. Disse beløb sparer den hjemmegående mor altså; de udearbejdende opnår til gengæld fordelene ved sambeskatningens ophør.

Det er både en moderne, en sammenhængende og en afbalanceret løsning, venstre har foreslået. Men principperne for skattereformen skal nu her i folketinget jages igennem, uden at netop disse problemer, de helt afgørende, er blevet gennemarbejdet eller løst. Man har i den grad ladet sig blænde af momsen, at det centrale i skattereforens indhold er gledet i baggrunden.

I venstres forslag er der taget hensyn til vort ønske om en vis omlægning fra direkte til indirekte skatter, og hele denne reform kan opnås uden den besværlige moms. Momsen lægges jo oven på alle de punktbeskattede varer. Vort forslag forudsætter på disse områder alene en mindre forhøjelse end den, de socialistiske partier alligevel foretager, og vi sparer samtidig momsen på fødevarer, brændsel, tjenesteydelser osv., foruden hele den omfattende administration.

Det er i forhold til regeringens forslag ikke alene det mest fremsynede og mest enkle skattereforforslag, det er også det mest sociale. Beregninger, hvor man lægger finansministerens egen omregningstabel og hans egne oplysninger om incidensvirkningerne af momsen til grund, viser, at regeringen lægger større byrder på alle forsørgergrupperne med de mindre indtægter og med mellemindtægter op til omkring 50.000 kr. skattepligtig indkomst end det, der bliver resultatet af venstres forslag; til gengæld er det naturligvis omvendt med de højere indtægter.

Dette er altså, hvad de socialistiske partier ganske afstod fra at ville realitetsforhandle; i den grad har de været blændet af momsen, at det, der kunne være blevet en enkel og virkelig reform, i stedet bliver til et makværk, der bl. a. netop ikke skaber den let-

telse i beskatningen for mellemindkomsterne, som for os andre var et hovedformål. De socialistiske partier må simpelt hen have anbragt den sunde fornuft i den dybfryser, hvor venstre foreslog at momsen skulle anbringes.

Når man så vil afskaffe skattefradragsreglen, opstår der jo andre problemer: spørgsmålet om et andet værn mod skatteplyndring, om overgangsregler, om de kommunale skatters stilling. Værnet mod skatteplyndring må efter venstres opfattelse især gå ud på, hvor meget af indkomsten; herunder den sidste del af indkomsten, der skal betales in alt til det offentlige; det er marginalbeskatningen, det her drejer sig om. En skala er én ting, men især når den kombineres med udbetaling af persontilskud til 800.000 skatteydere her i landet, bliver dens værdi som værn efter venstres mening ikke tilstrækkelig; derfor har vi foreslået et øverste loft for marginalbeskatningen på de forskellige indkomsttrin. Det må af borgerne klart kunne ses, at øget indsats kan betale sig. Men det ser det socialistiske flertal væk fra. Hvad er der blevet tilbage af de løfter, som socialdemokratiet og regeringen, da valgkampen stod på, i den sidste fase så opreklameret gav til den danske befolkning om et helt anderledes effektivt skatteloft end det, der hidtil var bragt i forslag?

Endvidere er der problemet omkring skattefradragsretten for de kommunale indkomstskatter. At afskaffe denne skattefradragsret er ganske unødvendigt af hensyn til den øvrige skattereform, af hensyn til samtidighedsskat, og hvilke andre hensyn man vil varetage. Hvis man afskaffer den, hvad bliver så virkningen? At det gavner alene de i forvejen rige kommuner og lægger et større skattebyrde over på kommunerne med de forholdsvis fattigste medborgere. Afskaffer man denne skattefradragsret, betyder det med andre ord, at der skal tages fra de fattige for at give til de rige; det er en køn frugt af den socialistiske forbrødring.

Vi har derfor anset det for nødvendigt på dette principielle område at stille et underændringsforslag til regeringens ændringsforslag nr. 7. Jeg opfordrer også de socialistiske partier til dog at tænke sig om i henseende til, hvad det er, de her begiver sig ud på.

I forbindelse med selve skatteloftet står